

[Peter Hansen-Nord]

vist om, at de kommer, og at vi fra morgen til aften vil komme ud i nogle situationer, der bliver ganske uoverskuelige, fordi den endelige kompetence på dette område er en politisk kompetence; man ønsker ingen faglig, saglig kompetence ind ved fjernelse af et middel.

Men lad os se, hvordan det kommer til at fungere; vi kan jo tage diskussionen op, efterhånden som situationerne opstår.

Helen Beim (S):

Når hr. Peter Hansen-Nord siger, at det vil blive helt uoverskueligt i årene fremover, tager han ganske fejl.

Det uoverskuelige er der jo hele tiden, indtil dette lovforslag bliver vedtaget. Der har i 10 år været diskussion om, hvordan man skulle behandle de kemiske stoffer i plantebeskyttelsesmidler – eller som miljøfolk foretrækker at kalde det – i gift, den gift, der bliver spredt ud på vore marker, baneskråninger, skove og gartnerier.

Ved lovforslag nr. L 179 kommer Folketinget i overensstemmelse med det, befolkningen ønsker og kræver af os, nemlig at vi laver en lovgivning, der kan sikre rent drikkevand.

Det er dejligt, at vi i dette forår har en meget grundig diskussion i samfundet om, hvordan vi sikrer det uerstattelige gode, vi har her i landet, nemlig rent grundvand. Vi er i et land, der har det privilegium, at vi kan tage grundvandet op og langt de fleste steder i landet anvende det til drikkevand uden forskellige kostbare og dyre rensningsprocesser.

Når det bliver sagt fra Venstres side, at dette er et hovsaforslag, synes jeg nok, man skal notere sig, at lovforslaget blev fremsat allerede i januar måned, længe før diskussionen om atrazin ved Ejstrupholm kom op i pressen.

Eksemplerne på atrazin understreger jo netop nødvendigheden af, at Folketinget nu vedtager en lovgivning på dette vigtige område, som medfører, at der er redskaber til nøje at vurdere de giftstoffer, der skal anvendes i tiden fremover.

Folketinget får hånd i hanke med, hvordan beslutningsgrundlaget bliver anvendt ved de senere procedurer, hvilket fremgår tydeligt af betænkningen.

Fra Socialdemokratiets side er vi ivrige, og vi kan ikke være ivrige nok. Vi vil anlægge et forsigtighedsprincip som et grundlæggende

element, når det drejer sig om beskyttelse af vort grundvand for fremtiden.

Aage Brusgaard (FP):

Af betænkningsbidraget fremgår det, at Fremskridtspartiet vil redegøre for sin stilling ved andenbehandlingen.

Jeg vil godt sige, at Fremskridtspartiet kan støtte ændringsforslag nr. 1, som vi har oprettholdt, fordi det begrænser ministerens beføjelser til at lave regler i Danmark, der virker konkurrenceforvridende i det indre marked.

Det, Fremskridtspartiet ønsker, er, at vi skal have ens regler i alle EU-lande. Vi stemte om en EF-pakke i 1986, der betød fri handel over landegrænserne. Der er ingen, der kan forbyde landmænd eller andre at hente kemikalier eller plantebeskyttelsesmidler i andre EU-lande og føre dem over grænsen. Det, vi kan forbyde, er, at de må sprøjte det på markerne. Vi mener, at der skal være ens regler for alle EU-lande.

Det, der er vores hovedargument for at stemme imod dette lovforslag ved tredje behandling, er, at der ingen ankenulighed er.

Ekspertterne bliver sat ud på et sidespor. Det er den til enhver tid siddende minister, der kan afgøre, hvilke plantebeskyttelsesmidler der må bruges i Danmark. Ministeren kan trække allerede godkendte beskyttelsesmidler tilbage og sige, at de ikke må bruges.

Det er ikke bare, når vi har en socialdemokratisk miljøminister, at den bemyndigelse foreligger, men også, når der efter kommende valg sidder en minister fra Venstre, De Konservative eller fra Fremskridtspartiet. Så kunne det godt være, at Socialdemokratiet vil komme med et ændringsforslag til lovforslaget her, for så bliver de måske nervøse. Vi mener, det er helt utilstedeligt, at vi i et så oplyst land som Danmark har enevælde på dette område, at det er ministeren, der ene og alene bestemmer, hvilke plantebeskyttelsesmidler der kan godkendes her i landet. Det er vist det eneste område, en minister har så stor en beføjelse på, og det er det eneste land, en minister har så stor en beføjelse i.

Så har der været talt meget om atrazin. Nu kan jeg ikke rigtig se, hvorfor det skulle være så stort et problem. For det første er det allerede forbudt her i landet. Det må kun bruges til majsmarker hvert tredje år, og de skovbrugsejere, som har lidt på lager, må bruge restlage-